

bliver ikke mindre derved, at der findes en Bestemmelse herom i denne Lov. Jeg troer altsaa, at den antydede Tanke slet ikke behøver at finde sit Udtryk i en Lov som den, der nu er under Forhandling. Jeg kan indskrænke mig til, hvad jeg her har udtalt, hvis Ingen giver mig Anledning til yderligere Udtalelser.

Madsen: Naar jeg har udtalt det Duffe, at en Bestemmelse om den Skade, som Hunde kunne forarsage paa Andres Creaturer og ogsaa paa Mennesker, maa blive optagen i denne Lov, saa er det ikke, fordi jeg ikke meget godt veed, at saadanne Bestemmelser allerede findes i Lovgivningen, men disse Bestemmelser ere nu for det Første spredte, og for det Andet ere de saa gamle, at de maaskee kunne trænge til en Revision. Det var derfor, jeg udtalte, at naar man havde bibeholdt Titlen paa Loven, som den oprindeligt var forelagt, nemlig „Lov om Forholdsregler mod Løsgaaende Hunde“, ville jeg finde det rigtigt, at de paagældende Bestemmelser om Erstatning for den Skade, som Hunde forarsage, ogsaa vare blevne indførte i dette Lovforslag. Det var kun dette, jeg meente, da jeg omtalte disse Bestemmelser.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Spørgsmaalet om Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges med 56 Stemmer mod 9.

R. Pedersen: Jeg vil tillade mig at foreslaae, at dette Lovudkast henvises til et Udvalg af 5 Medlemmer.

H. M. Petersen: Det forekommer mig at være overflødig. Sagen er ikke saa stor eller saa vidtløftig, at den ikke skulde kunne oversees uden Udvalg, og man kan med den bedste Villie ikke nægte, at de talrige Udvalg, vi allerede have nedsat, staae i Veien for hverandre, idet det ene maa rette sig efter det andet med Hensyn til Mødernes Afholdelse. Jo større Antal Udvalg vi faae, desto mere besværligt bliver dette Forhold. Det forekommer mig, som sagt, at denne Sag kan oversees uden Udvalg. Den har allerede været drøftet

i eet Thing og der været undergivet Behandling i et Udvalg, og den har nu ogsaa her været underkastet en ikke saa ganske kort Forhandling. Dette anseer jeg for tilstrækkeligt og mener, at ethvert Medlem, der maatte ønske Forandring foretagen i Loven, maa kunne finde en Form for sine Endringsforslag.

R. Pedersen: Jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Taler. Jeg troer, at efter de Udtalelser, der ere faldne her idag under denne Forhandling, ønske de Fleste at føre Sagen tilbage til den Skikkelse, hvori den blev forelagt af Justitsministeren, i alt Fald med enkelte Forandringer. Dette kan ganske vist lade sig gjøre gjennem Endringsforslag; men jeg troer dog, at det vil være mere vanskeligt, hvorfor jeg mener, at det i selve Sagens Interesse vil være rigtigt at overgive den til et Udvalg. Jeg kan ikke finde, at de talrige Udvalg, der ere nedsatte, skulde blive saa overordentlig trykkede ved, at der kommer eet til paa 5 Medlemmer. Hele Sagen er ikke saa stor eller vidtløftig at behandle, idet det ikke er nødvendigt at indhente Oplysninger fra den ene eller anden Side, men kun at veye Anskuelser og, saa at sige, vende Loven noget om. Lovudkastet vil derfor efter min Mening være vel tjent med at komme til et Udvalg. Jeg foreslog med Forsæt et Udvalg af saa Medlemmer, thi jeg antager, at der til denne Sag ikke behøves noget stort Apparat. Hvis de ærede Medlemmer skulde mene, at man ved at nedsette et Udvalg vilde forsinke Lovens Udkomme, maa jeg dertil bemærke, at dette neppe vil have Stort at betyde. Et Udvalg behøver vist ikke saa lang Tid til at behandle denne Sag, og selv om vi ikke skulde faae Loven saameget hastigt ud, vilde jeg ikke betragte det som nogen overordentlig stor Ulykke. Jeg maa dog tilføie, at jeg ikke har foreslaaet et Udvalg i den Hensigt i allerførneste Maade at gjøre Loven nogen Standsnng.

Da ellers Ingen ønskede Ordet, sattes ovennævnte Forslag af R. Pedersen under Afstemning og fik ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning 39 Stemmer